

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Lige saa overrasket som jeg blev ved at se Venstres Svar offentliggjort, lige saa overrasket er jeg blevet i Dag ved at høre de Udtalelser, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremkom med, fordi den Fremstilling, han gav af, hvad der er passeret i Finansudvalget, var i højeste Grad misvisende, for ikke at bruge et stærkere Udtryk. Forholdet er det, at da Indenrigsministeren kom og erklærede, at han ønskede at gennemføre en Ordning som den nævnte, blev der fra radikal og socialdemokratisk Side spurgt Ministeren, om der nu var givet tilstrækkelig Beskyttelse imod, at de velhavende indkøbte større Partier, saa at de fattige ikke fik, hvad der tilkom dem. Medens Ministeren gav Svar herpaa, var hele Venstres Indlæg dette, at der af et enkelt Medlem blev rettet et Spørgsmaal under Svaret. Ministeren sagde: Jeg kan ikke sikre det bedre, end at der tidligere blev brugt 12,000 Dritler ugentlig, medens der nu stilles 15,000 til Raadighed. Senere bliver Smørret billigere, thi Forhandlerne er interesserede i at kunne tilfredsstille deres Kunder, og der er Vanskeligheder ved at oplagre Smørret i længere Tid. Da Ministeren havde givet det Svar, var der ikke eet af Venstres Medlemmer, som mente, at det ikke var tilstrækkelig betryggende. Der var ingen, som sagde: Det er ikke tilstrækkeligt, der maa foretages mere. Derimod havde Venstre Betæneligheder med Hensyn til, at Sagen skulde gennemføres administrativt, til Trods for, at man, da Kornloven blev vedtaget, stemte for, at en lignende Foranstaltning kunde gennemføres administrativt. Da nu det ærede Medlem (N. Neergaard) har udtalt sig om det uheldige heri, har han ment at maatte gentage det her; men ved Kornlovens Vedtagelse nærede man altsaa ingen Betænelighed ved at lade Sagen gennemføres administrativt.

Nu offentliggør Venstre sit Svar, før Offentligheden ved, hvad det egentlig er, der er Tale om, og man siger: Vi interesserer os for, at Smaafolk kan faa Smør. Det blev nævnt i Finansudvalget fra anden Side, at man havde samme Ængstelse; Ministeren udtalte, hvorledes han agtede at gaa frem, og Venstre nærede ingen Betænelighed, sagde ikke et Ord. Men det var ikke tilstrækkeligt. Nu offentliggør Venstre Svaret, saa man rundt omkring i Landet kan læse sig til, at det er rart, at vi har Venstre til at passe paa, for ellers snyder Rege-

ringen Fattigfolk. Det er saa misvisende, at det undrer mig, at det ærede Medlem fra Æbeltoft vil komme med saadanne Udtalelser.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Jeg vil begynde med at bekræfte Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) har sagt om Forhandlingerne i Finansudvalget. Dernæst maa jeg maaske have Lov til — da det flere Gange er fremdraget, hvad enkelte Medlemmer har sagt i Udvalget — at oplyse, at det var mig, som spurgte Ministeren, om der ikke var Mulighed for at skille de to Ting ad: Den endelige Fastsættelse af Prisen paa Smørret og Rationeringen, saa man allerede nu samtidig med Nedsættelsen af Prisen for Oktober fik en Ordning, hvorved man sikrede sig, at ingen købte mere end det, der kunde tilkomme ham, naar vi kun havde 15,000 Dritler om Ugen til Fordeling. Den højtærede Minister siger, at han overfor dette bl. a. har henvist til, at han vilde henstille til Grossisterne ikke at lade Kunderne faa mere end sædvanlig. Jeg vil da spørge, om andre Medlemmer af Finansudvalget har hørt dette. Jeg har i alt Fald ikke hørt det... (Afbrydelse)... Jeg har ikke hørt det. Jeg gør dernæst opmærksom paa, at den højtærede Ministers Udtalelse i Finansudvalget angaaende mit Spørgsmaal kun gik ud paa at vise, hvor umuligt det var at gennemføre en Rationering af Smør alene; man maatte ogsaa have en Oversigt over Fedt og Flæsk o. s. v., en hel Mængde Ting, saa først om 6—7 Uger kunde det lade sig gøre. Derfor kunde Ministeren ikke gaa ind paa at træffe en Ordning i Retning af Rationering.

Det bliver sagt, at saa gav vi vort Samtykke. Ja, naar Ministeren skal fra Finansudvalget op i Landstinget — det var allerede over den Tid, han skulde møde der —, kan vi ikke forhandle længe om Sagen. Vi havde gjort vore Bemærkninger, og den højtærede Minister havde fremsat sine, der viste, at han ikke mente, det kunde lade sig gøre at gaa til en endelig, ej heller til en midlertidig Rationering, og saa var der ingen Grund til at forhandle længere. Vi havde faaet tilstrækkelig tydelig Besked.